

τὰς περὶ αὐτοῦ ἀποφάσεις τῶν ὑπουργῶν. Πραγματικῶς ἡ φήμη ἦν ἀληθής, ὁ δὲ ἱππότης Βαμβουρή (Banbury) ἦλθεν ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τοῦ ναυάρχου Κέθ και ἐκοινοποίησε τῷ Αὐτοκράτορι ὑπουργικόν τι ἔγγραφον διατάσσον τὴν ἐξορίαν του και ὀρίζον τὴν συνοδίαν του εἰς τρία μόνον τῆς ἐκλογῆς του ἄτομα, ἐκτὸς ὅμως τοῦ δουκὸς τοῦ Ῥοβίγου και τοῦ στρατηγοῦ Δαλλεμάν ἀποβλήτων τῆς Γαλλίας.

Ἐγὼ δὲν ἐκαλέσθην παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι τῶν δύο Ἄγγλων ὀμιλούντων και ἐννοούντων τὴν Γαλλικὴν ὁ Αὐτοκράτωρ τοὺς ἐδέχθη μόνος. Ἐπληροφορήθην μετὰ ταῦτα ὅτι κατεπολέμησε και ἀπέκρουσε μετὰ λογικῆς και ζωηρότητος ἦν ἐζήτουν νὰ ἐξασκήσουν ἐπὶ τοῦ ἀτόμου του βίαν.

« Ἦτον ὁ ξένος τῆς Ἀγγλίας, εἶπεν, και ὄχι ὁ αἰχμάλωτος αὐτῆς· εἶχεν ἔλθει νὰ τεθῆ ἐλευθέρως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων αὐτῆς· κατεπάτων τὰ ἱερά καθήκοντα τῆς φιλοξενίας ἐπὶ τοῦ ἀτόμου του· ποτὲ δὲ δὲν ἤθελε συγκατανεύσει εἰς τὴν ὕβριν ἦν τῷ ἠτοιμάζον· ἡ βία μόνη ἠδύνατο νὰ τὸν ἀναγκάσῃ, κτλ. » Ὁ Αὐτοκράτωρ μοὶ ἔδωκε τὸ ὑπουργικὸν ἔγγραφον ἵνα τὸ μεταφράσω· ἰδοὺ αὐτό.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΔΙΔΑΧΟΝ ΠΑΡΑΙΝΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ὄρα Φυλ. Ε.)

Ἐπειδὴ δὲ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς εἰσὶ πολύτιμα, ἐπιμελοῦ νὰ διατρέξῃς αὐτὰ, μετὰ τῆς ἐνδεχομένης ὠφελείας (α)· και ἐνόσω οἱ χαρακτῆρες ἐντυπῶνται εὐκόλως, πρέπει νὰ διακοσμήσῃς τὸ μνημονικόν σου μετὰ πράγματα σξιοῦμα ὡς ἐφόδια τοῦ ὑπολοίπου βίου σου (β), αὐξάνει δὲ τὸ μνημονικόν διὰ τῆς γυμνάσεως.

Μὴν ἀποσβέσης ἐπομένως και τὸ φιλοπερίεργον τὸ ὀποιον εἶναι τοῦ γένους σου ἐξάριτον ἰδίωμα (γ)· πλὴν νὰ τὸ κατευθύνῃς μόνον πρὸς τὰ σεμνὰ και καθήκοντα. Και ἐπειδὴ ἡ περιέργεια εἶναι ἀρχὴ γνώσεων, ποδηγέτης ἀπάγων ἄσον τάχιστα εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ὁδὸν και κοσμιότητα, και ἔμφυτος κλίσις προηγουμένη πάσης μαθήσεως,

(α) Μέννησο νέος ὡν ὅτι γέρον ἔση ποτέ.

(Φερεκράτης).

(β) Ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας ἀεὶ κατατίθου.

(Τιμοκλῆς).

(γ) N'eteignez point le sentiment de la curiosité; il faut seulement le conduire et lui donner un bon objet.

(Mme Campan)

διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀναχαιτίζῃς διὰ τῆς ἀκνηρίας και νοηρότητος.

Ἄν δυναθῆς νὰ διαρρυθμίσης τὴν φαντασίαν σου και νὰ τὴν καθυποτάξῃς εἰς τε τὴν ἀλήθειαν και τὸν ὀρθὸν λόγον, τότε θέλεις ἀπαρτίσει τὴν καλὴν κατάστασιν και εὐδαιμονίαν σου. Αἱ γυναῖκες ἄγονται και φέρονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ τὴν ἰδίαν φαντασίαν των· ἐπειδὴ αὐταὶ ἐνασχολοῦμεναι εἰς φροντίδας μηδαμινὰς, και οὐδενὸς λόγου ἀξίας, οὔτε τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης των, ἀλλ' οὔτε τὴν οἰκονομίαν τῆς οἰκιακῆς των καταστάσεως ἐπιφορτίζονται και διὰ τοῦτο εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐπιρρέπουσιν, εἰμὲ εἰς μυθιστορίας (α), στολὰς και θεάματα, γινόμεναι τῶν ἡδονῶν εὐτελεῖ ἀνδράποδα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀγωγή σου διαφέρει τῆς συνήθους τῶν γυναικῶν ἀγωγῆς, ἐλπίζω νὰ διακανονίσῃς τὴν φαντασίαν σου και τὴν καθυποβάλλῃς εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον και εἰς τὴν ἀλήθειαν. Δὲν με λανθάνει ὅτι θέλεις περιορίσει τὰς ἡδονὰς σου, ὅταν κανονίσῃς τὴν φαντασίαν σου, καθότι ἐκ ταύτης πηγάζουσιν αἱ ἡδοναὶ, και τότε πόσων δυστυχημάτων θὰ ἦσαι ἀπηλλαγμένη, ὅταν φυλάξῃς δηλαδὴ τὸν κανόνα τοῦτον ἀδιάσειστον! Ἡ φαντασία μας εὐρίσκεται μετὰξὺ ἡμῶν και τῆς ἀληθείας. Ὅπου δὲ ἡ φαντασία κυριεῖται ἐκεῖ ὁ ὀρθὸς λόγος δὲν τολμᾷ νὰ εἰσχωρήσῃ, οὔτε θεωροῦμεν τὰ πράγματα εἰμὲ κατὰ τὴν ἀρέσκειαν ἐκείνης. Ὅσοι κακῆ τύχῃ ἔγειναν τῆς φαντασίας αἰχμάλωτοι, ἐκεῖνοι δοκιμάζουσι τῆς δυναστείας τῆς τὰ βράσιννα και τὰς πικρίας. Διὸ εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτον, ἂν εὐρίσκετο τρόπος νὰ πραγματευθῶμεν μετ' αὐτῆς συνθήκην ἀπαράβατον· δηλαδὴ νὰ παρέχῃ ἡμῖν τὰς ἡδονὰς τῆς και οὐχὶ τὰς πικρίας τῆς. Τέλος οὐδὲν πρὸς τὴν εὐ-

(α) Ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ μυθιστορημάτων, ἂν και πολλοὶ πολλὰν χαρῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἔγραψαν και πολλοὶ κατεπολέμησαν τοὺς πρώτους, ἀρκοῦμαι νὰ σοὶ προσθέσω τὴν ἐξῆς γνώμη, τὴν κατ' ἐμὴν ἰδέαν λίαν ἐπιτυχῆ και ἀξιόλογον.

(α) A l'âge ou le jugement n'est pas encore formé, où les premières idées sont excitées par la vague des sensations, il faut avec soin préserver les filles de la lecture des romans; qu'une mère ait le courage d'y renoncer elle-même. — Je dis le courage parce qu'il en existe beaucoup qu'elle peut regretter de ne point lire. Mais n'aurait-elle pas de bien plus justes regrets si elle ne préservait pas sa fille de l'attrait de ces lectures que peuvent sans danger charmer quelquefois les loisirs d'une femme formée, tandis qu'elles peuvent porter l'atteinte la plus funeste aux idées et à l'instruction d'une jeune personne? Une mère doit donc s'interdire totalement ce genre de lectures.

(Mme Campan)

ζωὴν τόσον ἀντίκειται, ὅσον ἡζωηρὰ καὶ κακχυτηριασμένη φαντασία.

Καὶ ἀνωτέρω τὸ εἶπα, καὶ πάλιν τὸ ἐπανκλαμβάνω, ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνῃς ὀρθῶς περὶ τῶν πραγμάτων ἰδέας ἵνα καὶ αἱ κρίσεις Σου ὦσιν ὀρθαί. Πρέπει νὰ μὴ κρίνῃς καθὼς κρίνει ὁ χυδῆν λαός, νὰ μὴ ἦσαι δούλη τῆς κοινῆς ὑπολήψεως, νὰ ἀπαλάττῃς ἐαυτὴν ἀπὸ τὰς προλήψεις τῆς νηπιότητος, νὰ ἀναδειχθῆς τοιαύτη ὥστε εἰς ἅπαν λυπηρὸν συνάντημα νὰ λέγῃς προθύμως τε καὶ περιχαρῶς ὅτι ἦσο προπαρεσκευασμένη, νὰ διασκεδάζῃς τὰς προσθήκας τῆς φαντασίας Σου, διὰ νὰ μάθῃς ὅτι τὰ δοκοῦντα Σοι ἀγαθὰ, ἦσαν ἀνύπαρκτα ἀναπλάσματα διὰ τοῦτο καὶ ψεκτέα καὶ ἀπορρίψιμα, καὶ τέλος πάντων νὰ ἐκτιμᾷς τὰ πράγματα καθ' ἣν πραγματικὴν τιμὴν ἔχουσι, ἐπειδὴ πολλοὺς περισσοτέρους λόγους ἔχομεν νὰ μεμφιμοιρῶμεν διὰ τὰς ἐσφαλμένας προλήψεις μας παρὰ διὰ τὴν διεστραμμένην τύχην μας, καὶ πολλάκις δὲν μᾶς θλίβουσι τόσον τὰ πράγματα, ὅσον μᾶς λυπεῖ ἡ δόξα ἣν περὶ αὐτῶν ἔχομεν.

Διὰ νὰ ἔχῃς εὐήμερον κατὰστασιν, πρέπει νὰ σκέπτεσαι ὀρθῶς, καὶ νὰ σέβῃσαι μὲν τὰς κοινὰς ὑπολήψεις, ὅταν πρόκηται λόγος περὶ θρησκείας, νὰ συλλογίζεσαι δὲ μὲ διαφέροντα τρόπον ἀπὸ τὸν χυδαῖον ἄνθρωπον, ὅταν ὁ λόγος περὶ ἠθικῆς καὶ περὶ εὐζωίας. Χυδαῖον δὲ ὀνομάζω τὸν φρονούντα μηδαμινὰ καὶ χαμαίζιχα πράγματα. Καὶ ὁ μὲν χυδαῖος διαλέγεται μόνον περὶ τύχης καὶ ὑπολήψεως καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀκούει τις παρ' αὐτοῦ εἰμὴ τὸ «ἐξακολουθεῖ τὴν ὁδὸν σου, καὶ σπεῦδε νὰ προχωρήσῃς· ὁ δὲ σοφὸς λέγει, «ἀρκέσθητι εἰς τὰ ἀπλά πράγματα· ἐκλεξόν βίον
» εἰρηνικὸν καὶ ἥρεμον· ἀπόφυγε τοῦ βίου τὸν πολύκρο-
» τον θόρυβον, καὶ τοῦ ὑπεροκάλου ὄχλου τὴν τύρβην τὴν
» θορυβώδη καὶ πολυτάραχον. Ἡ τῆς ἀρετῆς ἀμοιβὴ δὲν
» συνίσταται μόνον εἰς τὴν φήμην καὶ τὴν ὑπόληψιν, ἀλλὰ
» καὶ εἰς τὴν μαρτυρίαν τῆς ἰδίης συνειδήσεως». Γινόντι μεγάλη ἀρετὴ ἡ αὐτάρκεια.

Ὅταν δὲν ἔχῃς πολλὴν χρεῖαν τοῦ κόσμου τότε ὁ κόσμος ἔχει μικρὰν ἰσχύν ἐπὶ Σοῦ· καὶ ἂν δὲν κυριεύσῃς ἀπὸ τὰ ἐπιμόνα Σου ἰδιώματα, ἀλλὰ φέρεσαι περὶ τὰς τρυφὰς ἀδιαφόρως, τότε τὰ πάντα ὑπέκουν εἰς τὴν ἐξουσίαν Σου.

Οὐκ ὀλίγον δὲ συντελεῖ καὶ ὁ μονήρης βίος εἰς τὸ νὰ κατασεύλῃ καὶ καταδαμάσῃ τις τὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας μᾶς προξενοῦν τὰ αἰσθητὰ ἀντικείμενα. Ἐπειδὴ δὲ σοὶ ἀρέσει ἡ μοναξία, ἔχε προσδιωρισμένας τινὰς ὥρας τῆς ἡμέρας εἰς ἀνάγνωσιν καὶ χρῆσιν τῶν σκέψεών Σου. Εἰς πατῆρ τῆς ἐκκλησίας μας λέγει ὅτι, «Ἡ σκέψις εἶναι τῆς ψυχῆς μας ὀφθαλμὸς ἀκοίμητος δι' οὗ εἰσάγεται τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια». Ἡ δὲ τοῦ Σολομῶντος σοφία λέγει· «Καὶ ἀπάξω αὐτὸν εἰς ἐρημίαν καὶ λαλήσω τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ». Γινόντι ἐκεῖ ἡ ἀλήθεια δίδει τὰ μαθήματά της, αἱ προλήψεις ἐκλείπουσιν, ἡ περιχυτολογία μετριάζει, καὶ ἡ τυραννικὴ ὑ-

πόληψις ἐκπίπτει τοῦ κράτους της. Ὅστις κατανοήσῃ ἀληθῶς τοῦ κόσμου τὴν ματαιότητα θέλει δικαιολογήσῃ τὸν Πλίνιον εἰπόντα ὅτι· «Βέλτιον νὰ διάγῃ τις μηδὲν πράττων ἢ πράττων μηδαμινὰ.»

Ἦδη δὲ ἐπανέρχομαι εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία συνίσταται εἰς τὴν τῆς ψυχῆς ἥρεμίαν καὶ εἰρηνικὴν κατὰστασιν. Βεβαίως δὲν δύναται τις νὰ αἰσθανθῇ τὴν γλυκύτητα τῶν ἡδονῶν τοῦ πνεύματος ἄνευ τῆς τοῦ πνεύματος ἀληθοῦς ὀρθότητος· ἐπειδὴ ὅταν τὸ πνεῦμα εἶναι καθαρὸν καὶ ἡσυχον τότε τὰ πάντα μετατρέπονται εἰς ἡδονάς. Διὰ νὰ διάγῃς ὅθεν ἀναπαυμένην ζωὴν καὶ ἀτάραχον ἀκολουθήσῃς τοὺς ἐξῆς κανόνες ὡς ἀλανθᾶστους. Μὴ γίνεσαι εἰς τὰς τρυφὰς ἐκδοτος μὲ τελείαν προσήλωσιν· μὴ ἐλπίζῃς ἀπὸ τοὺς ἄνθρώπους, ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπατάσαι· προτίμα τὴν μοναδικὴν ζωὴν ὡς μητέρα μὲν τῆς ἀναπαύσεως, φίλην δὲ τῆς φρονήσεως· καὶ τέλος ἀπόφυγε, ὅσον τὸ δυνατόν, τὸν πολυκύμαντον τοῦτον κόσμον ὡς ἀπαταιῶνα καὶ ἐπισφαλῆ.

Ὅσω πλέον ἐπιμύνησαι μὲ τὸν κόσμον, τοσούτω μᾶλλον κραταιοῦνται τὰ πάθη σου, ἐπειδὴ ἡ μετὰ τοῦ κόσμου ἐπιμιξία καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον μᾶλλον ἄδικον καὶ ἥττον σεμνὸν καὶ κόσμιον. Ὁ ἰὸς τοῦ κόσμου ταχέως διαδίδεται εἰς τὰς τρυφερὰς ψυχὰς, διὰ τοῦτο ἀνάγκη πάσα νὰ ἀποκλείῃς τὰς διόδους δι' ὧν τὰ πάθη εἰσέρχονται. Εὐκολώτερον εἶναι νὰ προλάβῃ τις τὰ πάθη· του, ἢ νὰ τὰ ἐξαλείψῃ καθ' ὀλοκληρίαν ὅταν ἅπαξ γεννηθῶσι, καὶ ἂν, καλῆ τύχῃ, κατορθώσῃ νὰ τὰ ἐξοτρακίσῃ καὶ νὰ τὰ καταβάλλῃ πάλιν ἀφίνει ἐπιθυμιῶν τινα ἔχνη. Εἶναι εὐκόλον νὰ ἀντισταθῇ τις εἰς τὰ πρῶτα τῆς φύσεως ὀρμητικὰ κινήματα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁμοίως αὕτη ὑπερκετείνει τὰ δικαιώματά της πέραν τοῦ δέοντος, ὥστε ἂν διανοίξῃς τοὺς νοερούς ὀφθαλμούς εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, θέλεις εὑρεῖ μεταμελείας καὶ ἐλέγχων αἷτια πολυπληθῆ καὶ πολυάριθμα.

Ὅταν ἐπιθυμῆς τι μὲ ὑπερβάλλουσαν ἐρεσιν, ἐξέταζε ἂν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπεθύμησας συνεπιφέρῃ πλεονα ἀγαθὰ τῶν ἐνδεχομένων ἀλγεῖνῶν. Καὶ ἐνθυμοῦ ὅ,τι ποτε εἶπεν ὁ Ὁράτιος· «Ἡ ἡδονὴ προπορεύεται διὰ νὰ κρύπτῃ τὰ ἐπακόλουθά της». Γίνε μόνον δὲ θὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ τοὺς φόβους σου, ὅταν ἀπαλλαγῇς ἀπὸ τὰς ἐπιθυμίας Σου.

Ὁ νονεχῆς ἄνθρωπος δὲν τρέχει ὀπισθεν τῆς εὐδαιμονίας του ἀλλὰ τὴν κατασκευάζει αὐτὸς εἰς ἐαυτὸν· ἐπειδὴ ἡ εὐδαιμονία εἶναι τῆς φρονήσεως ἀποτέλεσμα. Παρατήρησον ὅτι αἱ μὲν ἀληθεῖς τῆς ζωῆς ἀνάγκαι εἰσὶν ὀλιγάριθμοι, αἱ δὲ τῶν δοξασιῶν μας ἀπεναντίας πολυάριθμοι, καὶ ὅτι εὐκολώτερον εἶναι νὰ ἐξοικονομῇ τις τὰς ἐπιθυμίας του κατὰ τὴν κατὰστασίν του, παρὰ τὴν κατὰστασίν του κατὰ τὰς ἐπιθυμίας του. Καλὸν θὰ ἦτον ἴσως ἂν τὰ πλοῦτη ἡδύναντο νὰ μᾶς κορέσωσι, καθότι ἤθελε παύσει ἡ ἀ-

πλετος επιθυμία του θησαυρισμού, πλὴν ἡ δὴ ψα τῆς προσκλήσεως αὐξάνει τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ εἶναι πτωχὸς ὅστις πλέον ἐπιθυμεῖ καὶ ὀρέγεται.

Οἱ κοῦφοι νέοι καὶ νέοι τρέφονται μὲ κενὰς ἐλπίδας· (α) διὰ τοῦτο λέγει τις τῶν νεωτέρων, «αἱ ἐλπίδες ἀπάγουσι»
 « τοὺς νέους διὰ μιᾶς ὁδοῦ ἡδονικῆς καὶ τερψιθόμου μέ-
 « χρι τέλους τῆς ζωῆς των, ἡ ὁποία ἤθελεν εἶσθαι γε-
 « νῆ, ἂν αἱ ἐλπίδες δὲν ἐδίδον παράτασιν. Αὐταὶ παρη-
 « γοροῦσι μὲν μέχρι τινός, ἀλλ' οὐχ' ἤττον εἰσὶ καὶ κιν-
 « δυνώδεις ὅταν πείθωσι τινα νὰ ἀφίνη τὰ ἐν χερσὶ καὶ
 « νὰ διώκη τὰ ἀφανῆ»

Ἡ φιλαυτία μᾶς κἀμνεὶ νὰ ἀγνοῶμεν τὰ ἰδιά μᾶς ἐλαττώματα, ἐπειδὴ τὰ σμικρύνει ὥστε νὰ τὰ αἰσθάνονται οἱ ἄλλοι ἐκτὸς ἡμῶν μόνον (β)· ἐπιζόμενοι, φερ' εἰπεῖν, εἰς τὰς ἰδίας τοῦ σώματος δυσουσίας, ἡμεῖς δὲν τὰς αἰσθανόμεθα τόσον ὅσον οἱ ἄλλοι. Ἴνα βλέπῃς ὅθεν, φίλη μου, τὰ ἐλαττώματά σου ὅπως πραγματικῶς ἔχουσι, βλέπε μὲ ἀκριβειαν τὰ τῶν ἄλλων ἐλλείματα, καὶ θεωρεῖ τὰ ἴδια μὲ τοὺς αὐτοὺς ὀφθαλμοὺς, μὲ τοὺς ὁποίους καὶ τὰ τῶν ἄλλων θεωρεῖς καὶ περιεργάζεσαι. Ἐξέταζε τὴν διάθεσίν σου καὶ λάμβανε καλὸν παράδειγμα ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά σου πρὸς τὴν τούτου διαρρύθμισιν, ἐπειδὴ οὐδὲν ἐλάττωμα εὐρίσκεται ἀρετῆς ἀμέτοχον. Ὁ σκοπὸς τῆς ἠθικῆς δὲν εἶναι νὰ καταστρέψῃ τὴν φύσιν, ἀλλὰ νὰ τὴν ἀπαρτίσῃ τελειότεραν, ἐπειδὴ γενικῶς ὅλα τὰ πάθη δι' ἣν ἐπάγουσι καταισχύνῃ μᾶς ἀναγκάζουσιν εἰς τὸν ἐξοστρακισμόν αὐτῶν, ὡς παραδείγματος χάριν, ἂν ἦσαι κενόδοξος, μεταχειρίσου τὴν κενοδοξίαν σου, ὅπως ἀναδειχθῆς ἀνωτέρα τῶν ἀτοπημάτων τοῦ εἶδους σου· ἂν ἦσαι δειλὴ, μετὰ τρεφον τὴν δειλίαν εἰς φρόνησιν διὰ νὰ ἀναχαιτίζεσαι ἀπὸ ἀτοπήματα, ἂν ἦσαι δαπανηρὰ, εἶναι εὐκόλον νὰ μεταβάλλῃς τὴν ἀσωτείαν σου εἰς μεγαλοδωρίαν καὶ ἐλευθεριότητα, νὰ δίδῃς τουτέστι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, νὰ ἐλεῆς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ πένητας, νὰ χαρίζῃς εἰς τοὺς πτωχοὺς κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀνάγκης των, καὶ νὰ δανείζῃς εἰς ἐκείνους οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποδώσουν τὸ δάνειον (γ). (ἀκολουθεῖ.)

(α) Αἱ ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενούς βροτῶν. Δίφιλος.

(β) Ἀνθρώπων ἕκαστος ὅσω πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν τὴν δὲ ὀπίσθεν· γέμη δὲ κακῶν ἑκατέρα. Ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν τῶν ἀλλοτρίων, ἡ δὲ ὀπίσθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσιν τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεωροῦνται. (Ἀἴσιωπος).

(γ) Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες. — Εὐγ. — Μὴ φράσσης ὧτα πρὸς ἀθεοῦ. Σολομ.

Ο ΠΛΟΥΤΩΝ.

Ἀλληγορικὴ Μυθιστορία

ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΞΑΝΔΗΣ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

— Γνωρίζω ἤδη ὅτι μὲ ἀνίχεις, τῷ εἶπε μὲ συγκεκριμένη φωνήν, καὶ ὅτι εἶσαι ἄξιος νὰ μὲ γνωρίζῃς καὶ κατέχῃς. Εἰς αὐριον λοιπὸν, εἰς τὸν χορὸν τοῦ μεγάρου Σερβίλι. Ἀνεχώρησαν ὅπως καὶ κατὰ τὰς ἄλλας συνεντεύξεις, χωρὶς ὅμως ἡ ἀγνωστος νὰ προφέρῃ ὡς ἄλλοτε τὰς μυσταγωγικὰς, οὕτως εἰπεῖν, λέξεις αἵτινες ἔληγον τὴν συνέντευξιν ἐκάστης νυκτός. Ὁ Φράντζ πλήρης χαρᾶς, περιεπληνῆθη δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὴν πόλιν χωρὶς νὰ δύναται νὰ σταματήσῃ εἰς κανὲν μέρος. Ἐθαύμαζε τὸν οὐρανὸν, προσεμειδία πρὸς αὐτὸν, ἐχαιρέτα τὰς οἰκίας καὶ ὠμίλει μὲ τὸν ἄνεμον. Ὅσοι τὸν ἀπῆντων, ἐκλαμβάνοντες αὐτὸν διὰ παράφρονα, τὸν ἐδείκνυσαν πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν βλεμμάτων· τὸ παρητήρει καὶ ἐγέλα μὲ τὸν παραλογισμόν αὐτῶν· οἱ ποτὲ φίλοι του τὸν ἠρώτουν, — Τί ἐγίνε πρό τινος καιροῦ καὶ διατί δὲν ἐφαίνετο πλέον; — «Θὰ γίνω εὐτυχής», τοῖς ἀπεκρίνετο καὶ διέβαιεν.

Τὸ ἐσπέρας ἀγοράσας μεγαλοπρεπῆ μασχαλιστῆρα καὶ ἐπωμίδας νέας, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον του ἵνα ἐνδύθῃ, δώσας δὲ τὴν μεγαλητέραν περιποίησιν εἰς τὴν κόμμωσίν του, ἐπῆγε μετὰ ταῦτα ἐνδεδυμένος τὴν στρατιωτικὴν του ἐνδυμασίαν εἰς τὸ μέγαρον Σερβίλι.

Ὁ χορὸς ἦτο μεγαλοπρεπέστατος, πάντες ἐκτὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς ἦσαν μετεμφισμένοι, κατὰ τὰς προσκλήσεις, καὶ ἡ πληθὺς αὕτη τῶν ποικίλων καὶ κομψῶν ἱματισμῶν ἀναμιγνυομένων καὶ ταραττομένων μὲ τὸν ἦχον πολυπληθοῦς ὀρχήστρας, παρείχε τὸ λαμπρότερον καὶ ζωηρότερον θέαμα.

Ὁ Φράντζ διέτρεξε τὰς αἰθούσας, ἐπλησίασεν ὅλας τὰς συναθροίσεις, ἐβρίψε τὸ βλέμμα του ἐφ' ὅλων τῶν κυριῶν. Πολλὰ ἦσαν ἀξιοσημειώτου ωραιότητος οὐδεμίαν ὅμως τῷ ἐφάνη ἀξία νὰ προσελκύσῃ τὸ βλέμμα του.

— Δὲν ἦλθεν εἰσέτι, εἶπε καθ' ἑαυτὸν, ἦμην βέβαιος, δὲν εἶναι εἰσέτι ἡ ὥρα τῆς ἐστάθη ὀπίσθεν στήλης, πλησίον τῆς πρωτίστης εἰσόδου καὶ ἐπερίμενος, ἔχων τὸ ὄμμα αὐτοῦ ἐστραμμένον πρὸς τὴν θύραν. Πολλάκις ἡ θύρα αὕτη ἠνεώχθη καὶ πολλάκις κυρίαὶ εἰσῆλθον χωρὶς τὸν ἐλάχιστον νὰ προξενήσουσαν παλμὸν εἰς τὴν καρδίαν του. Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν τὸ ὠρολόγιον ἤρξατο νὰ σημαίνῃ τὴν ἐνδεκάτην, ἀνεσκίρτησε καὶ ἔκραξεν:

— Ἴδού την! μὲ φωνὴν ἱκανὴν νὰ ἀκουσθῇ ὑπὸ τοῖς πλησίον του.